

KIZINGITI 2

Uwepo Unatosha.

Kwa sehemu kubwa ya maisha yangu niliamini kwamba thamani ya mtu inapimwa kwa kile anachofanikiwa kukamilisha.

Ilikuwa imani yenye mantiki.

Dunia inaonekana imejengwa makusudi ili kuithibitisha.

Wanatuomba matokeo.

Namba.

Malengo.

Utendaji.

Mafanikio.

Kila mfumo una viashiria vyake.

Kila shirika lina orodha zake za ushindani.

Kila zama huvumbua njia tofauti ya kupima mafanikio.

Na karibu kila mara kipimo hujikita katika kile kinachoonekana.

Mara chache katika kile kinachobaki.

Lakini kadri miaka ilivyopita nilianza kugundua jambo la kushangaza.

Watu niliowakumbuka zaidi hawakuwa karibu kamwe wale waliopata matokeo ya kuvutia zaidi.

Nilikumbuka watu wengine.

Wale waliobaki karibu.

Wale waliosikiliza.

Wale waliopata muda.

Wale waliokuwepo.

Kumbukumbu ya binadamu haivutiwi kirahisi
kama inavyoonekana.

Baada ya miongo kadhaa haikumbuki tu
ulichofanya.

Inakumbuka jinsi ulivyowafanya wengine
wajisikie.

Na ugunduzi huu ulibadilisha mambo mengi.

Ulitokea polepole.

Kama zinavyotokea mabadiliko yote ya kweli.

Hakukuwa na ufunuo wa ghafla.

Kulikuwa na mamia ya matukio.

Madogo.

Karibu yasiyoonekana.

Rafiki anayejitokeza wakati hukumwita.

Mtu anayebaki ameketi kando yako wakati wa
kipindi kigumu.

Ndugu asiyeweza kutatua tatizo lakini
anayechagua hata hivyo kushiriki mzigo.

Katika hali hizi zote hutokea kitu ambacho
namba haziwezi kupima.

Uwepo huzaa nguvu.

Si kwa sababu unaondoa maumivu.

Kwa sababu unazuia upweke usiwe kamili.

Watu wengi hufikiri kwamba kusaidia maana
yake ni kutafuta suluhisho.

Mimi sina uhakika tena hivyo.

Watu walionisaidia kweli hawakuwa na majibu
kila mara.

Mara nyingi walikuwa na utayari tu wa kubaki.

Na ulitosha.

Tunapokuwa vijana tunaamini kwamba
thamani iko katika kitendo.

Kadri muda unavyopita tunagundua kwamba
thamani mara nyingi sana iko katika kudumu.

Kuwa pale.

Kutokimbia.

Kutokengeushwa.

Kutokabidhi wengine.

Kutotoweka.

Kuwepo.

Inaonekana kidogo.

Sivyo hata kidogo.

Tunaishi katika jamii iliyojaa miunganisho na mara nyingi maskini wa uwepo.

Tunaweza kumfikia yeyote kwa sekunde chache.

Tunaweza kutuma ujumbe popote duniani.

Tunaweza kuwasiliana bila kukoma.

Hata hivyo watu wengi hujisikia wapweke kuliko wakati wowote.

Labda kwa sababu uwepo si suala la teknolojia.

Ni suala la kibinadamu.

Uwepo unahitaji umakini.

Na umakini umekuwa mojawapo ya rasilimali adimu zaidi za zama zetu.

Nakumbuka vipindi kadhaa vya maisha yangu ambavyo sikutafuta ushauri.

Sikutafuta mikakati.

Sikutafuta majibu.

Nilitafuta uandani.

Mtu aliye tayari kushiriki sehemu ya safari.

Mtu aliye tayari kusema:

"Sijui itaishaje, lakini hutaipita peke yako."

Maneno haya hayabadilishi matukio.

Yanatubadilisha sisi.

Na hilo ni muhimu zaidi sana.

Kwa miaka mingi nilifanya kazi katika mazingira ambamo kila kitu kilipimwa.

Utendaji.

Sehemu ya soko.

Ukuaji.

Uzalishaji.

Hata hivyo baadhi ya vitu vya thamani zaidi nilivyopokea havikuonekana katika ripoti yoyote.

Imani.

Uaminifu.

Usikilizaji.

Ukaribu.

Hakuna hata kimoja cha vitu hivi kinachoingia kirahisi katika jedwali.

Hata hivyo vinaitegemeza sehemu kubwa ya maisha ya binadamu.

Uwepo hufanya kazi kwa namna ile ile.

Hauonekani unapokuwepo.

Huwa dhahiri unapokosekana.

Kama hewa.

Kama afya.

Kama mapenzi fulani.

Tunatambua thamani yao hasa wakati ambapo hawapatikani tena.

Kwa umri nilijifunza somo ambalo hakuna kitabu kilichonifundisha.

Matatizo mengi hayaombi kutatuliwa mara moja.

Yanaomba kupitiwa.

Na wakati tatizo linapaswa kupitiwa, uwepo una thamani zaidi ya umahiri.

Inaweza kuonekana sentensi ya ajabu.

Lakini yeyote aliyepitia jaribu kubwa anaielewa mara moja.

Hakuna maelezo yanayoondoa msiba.

Hakuna mkakati unaoondoa ugonjwa.

Hakuna nadharia inayoondoa kutokuwepo.

Zipo hali ambazo binadamu hahitaji kusahihishwa.

Anahitaji kusindikizwa.

Ugunduzi huu ulibadilisha pia namna yangu ya kuhusiana na wengine.

Niliacha kujisikia nimelazimika kutafuta suluhisho kwa kila kitu.

Niliacha kuuona ukimya kama kushindwa.

Niliacha kuamini kwamba thamani yangu
ilitegemea uwezo wangu wa kurekebisha
dunia.

Badala yake nilianza kukuza sifa tofauti.

Utayari.

Kuwa tayari.

Kwa ajili ya familia.

Kwa ajili ya marafiki.

Kwa ajili ya watu dhaifu.

Kwa ajili ya anayepitia ugumu.

Kwa ajili ya aliyehitaji kusikilizwa.

Ni ujuzi usiovutia macho sana.

Lakini wenye manufaa makubwa zaidi bila
kikomo.

Nikitazama nyuma, natambua kwamba
nyakati muhimu zaidi za uhai wangu mara
nyingi zimeshiriki sifa moja.

Mtu fulani alikuwepo.

Wakati mwingine nilikuwa mimi.

Wakati mwingine walikuwa wengine.

Lakini kulikuwa na uwepo.

Uwepo wa kimya.

Wa staha.

Usioingilia.

Uwepo usiodai chochote.

Usioomba kutambuliwa.

Usiotafuta makofi.

Ulikuwepo tu.

Kama taa inayowaka dirishani wakati wa usiku.

Labda ukomavu unajumuisha pia hili.

Kuelewa kwamba hatupaswi kuwa wa ajabu kila siku.

Hatupaswi kuokoa dunia.

Hatupaswi kuwashawishi wote.

Hatupaswi kushinda mapigano yote.

Wakati mwingine tunapaswa tu kuwepo.

Kwa kweli.

Kwa umakini wetu wote.

Kwa ubinadamu wetu wote.

Kwa ukamilifu wetu pungufu wote.

Kwa sababu watu husahau mambo mengi.

Husahau maneno.

Husahau tarehe.

Husahau hata matukio muhimu.

Lakini mara chache husahau aliyebaki karibu nao wakati uliohitajika.

Mwishoni, baada ya kazi, safari, mafanikio,
hasara, mabadiliko na muda uliopita, inabaki
kweli rahisi kwa kushangaza.

Si kila mara tunaweza kubadilisha
kinachotokea.

Si kila mara tunaweza kuponya.

Si kila mara tunaweza kuokoa.

Si kila mara tunaweza kuelewa.

Lakini tunaweza kuwepo.

Na mara nyingi zaidi kuliko tunavyodhani,
uwepo unatosha.